

Un llibre documenta 282 antics rentadors del Pla de l'Estany i insta a conservar-los

El volum «Qui té roba per rentar?» ofereix una fitxa individualitzada, una fotografia i un mapa de localització de cada element arquitectònic on es rentava la roba - Abans de la rentadora automàtica la roba es rentava un cop al mes

Un llibre documenta 282 antics rentadors del Pla de l'Estany i insta a conservar-los

No hem pas de recular gaire més de mig segle per trobar una societat sense rentadores mecàniques en la qual la roba s'acostumava a rentar un cop al mes, si fa no fa com el cos humà, que s'havia de perfumar amb espígol per dissimular les fortors. La rentadora elèctrica va alliberar l'actual generació d'àvies d'una de les tasques més feixugues que requeien en la dona.

La feixuga tasca consistia a carregar cabassos de roba bruta fins al riu o al rentador, fregar i fregar a mà fins que la roba venia neta, eixugar-la i retornar-la cap a casa.

Una recerca de Joan Anton Abellan Manonellas i Ramon Casadevall Fusellas ha indentificat i documentat un total de 282 antics rentadors a la comarca del Pla de l'Estany, un espai sense cap mena de dubte de relació social però, sobretot, un espai de treball dur.

Una part important d'aquestes 282 «arquitectures de l'aigua», 85 exactament, han desaparegut, però igualment han estat incloses al llibre Qui té roba per rentar? Rentadors, safareigs i vivers del Pla de l'Estany, que es presentarà el divendres 2 de desembre en un acte al Museu Darder de Banyoles, amb la participació de l'historiador Joaquim Nadal, director de l'Institut Català del Patrimoni Cultural, que firma el pròleg del llibre. Abellan i Casadevall conclouen que bona part d'aquest patrimoni arquitectònic presenta avui un estat lamentable i ha quedat abandonat entre bardisses, «en greu perill de desaparició». Els autors reivindiquen com «autèntiques relíquies» de l'arquitectura popular rural les restes dels safarejos i rentadors que hi ha escampats per la comarca i insten a la seva conservació.

El llibre, profusament il·lustrat amb fotografies d'època, ofereix la fitxa individualitzada dels rentadors del Pla de l'Estany, dividits per municipis, i inclou un mapa de localització, una imatge i una descripció.

Vestigis que perden la funció

Joaquim Nadal exposa al pròleg que hi ha vestigis del passat que perden la seva funció pel canvi econòmic i social: «Convents sense frares, esglésies sense misses, casernes sense soldats...».

La política cultural pot donar nous usos com a biblioteca o museu a antics edificis, però i els rentadors? Les architectures de l'aigua com canals, rentadors o pantans són un patrimoni cultural i arquitectònic que «hem de saber conservar», conclou Nadal.

Amb l'arribada primer de l'aigua corrent i més tard de les rentadores automàtiques, aquests elements patrimonials van perdre la seva funció i, dels quasi dos-cents rentadors privats que hi havia a mitjan segle XX, l'any 1972 en quedaven 82, els propietaris dels quals pagaven cinquanta pessetes anuals de contribució.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2016/11/26/lilibre-documenta-282-antics-rentadors/816522.html?utm_source=rss